

„Dicsőség a magasságban Istennek és a földön békeség a jóakarató embereknek”

Ezt hirdetik az angyali seregek a pásztorknak, akik azonnal fölkerednek és elmennek a betlehemi istállóhoz meglátogatni a Kisdedet, kifejezve előtte hódolatukat és megajándékozva Őt.

Az angyali seregek most bennünket is a gyermek Jézus jászlához hívnak, aki bár kisgyermekként, de mégis erővel és hatalommal érkezett közénk. Mária és József számára is érthetetlen volt, ami azon az éjszakán történt, hogy sehol sem kaptak szállást, de az Ő születési helyéül az istállót és bölcsőként a jászlat választó isteni Bölcsesség Jézus születésének körülményei által szól hozzánk. A még meg sem született Jézus szüleit az istállóba vezeti, és ezáltal azonosul a legszegényebbekkel és lehetővé teszi a legelhagyatottabbak számára is, hogy felismerhessék és dicsóíthessék Benne a közénk jövő köztünk lakó Istent.

Ma, amikor a hosszantartó gazdasági krízis veszélybe sodorja sok ember és család anyagi jólétét és sokakat a szegénység felé taszít, a jászolban fekvő Kisded arra hív bennünket, hogy **ne féljünk a szegénységtől**, mert Isten kezében áldás forrása lehet.

Hódolatukat nemcsak a szegény és egyszerű pásztorkok fejezik ki előtte, hanem a távolról érkező, bölcs és gazdag királyok is. Ők, akik a betlehemi csillag üzenetét megértve felismerték Jézusban a mindenség királyát, messzi földről elzarándokoltak, hogy kifejezhessék hódolatukat a gyermek Jézus előtt és királyi ajándékokkal halmozták el Őt.

Jézus egyszerre király és szolga. Király, akinek országa van és megígérheti a kereszten megtérő bűnösnek, hogy még aznap vele lesz a Paradicsomban, s mégis - ahogy szent Pál tanítja -

az Istennel való egyenlőségét nem tartotta olyan dolognak, amelyhez feltétlenül ragaszkodnia kell, hanem kiüresítette önmagát, szolgálai alakot öltött és egy lett közülünk és tanítványait is arra hívta,

hogy aki a legnagyobb akar lenni közülük, legyen mindenkinek a szolgálója.

Ma, amikor mindenki király akar lenni és kevés munkával sok pénzt keresni, mi a kisded Jézus tanítványai **ne féljünk a szolgáló szeretet szerint élni.**

Alighogy eltávoztak a bölcsék, újabb látogatók érkeztek Betlehembe, az álnok király katonái. Heródes a napkeleti bölcséket arra kérte, hogy miután megtalálták a Kisdedet térjenek vissza hozzá, mondják el, hol lakik, hogy ő is kifejezhesse előtte hódolatát. A bölcséket azonban az Úr figyelmezteti arra, hogy Heródes álnok és hazug király, aki nem hódolni akar az isteni Kisded előtt, hanem meggyilkolni Őt. Ők elkerülik Heródest és lakhelyét Jeruzsálemet és más úton térnek vissza hazájukba. Heródes pedig dühében lemészároltat minden két év alatti fiúgyermeket Betlehemben. Heródes viselkedéséből érthetjük meg, miért hirdetnek az angyalok békeséget csak a **jóakarató embereknek**. Heródes és mindazok, akik nem tudják akaratukat a jó szolgálatába állítani, jóakaratóiak lenni, nem fognak békeségben élni, mert a béke az Isten ajándéka, a rossz pedig a gonosz útja.

Ma, amikor elhatalmasodni látszik a bűn s az ember szíve felujjong az örömtől, amikor emberi jósággal találkozunk, **ne féljünk odaadni az életünket az Isten Országának** - az igazi béke országának - **építésére.**

Ezekkel a gondolatokkal **kívánok mindenkinek Áldott Karácsonyt és Békés, Boldog Újesztendőt!** *Laczkó István plébános*

Bennük és velük van Krisztus, a világ világossága

A keresztény hagyomány nem őrizte meg Jézus születésének dátumát. Az első századokban vízkeresztkor ünnepelték meg a kisdéd születését is. A keleti egyházban már a niceai zsinat (325) előtt is megünnepelték Jézus születését, de ennek a megemlékezésnek még ott sem volt egyértelműen meghatározott napja. Alexandriai Szent Kelemen szerint a harmadik században még május 15-e, Szent Epiphániosz (+403) és mások szerint is január 6. volt ez a nap. Aranyszájú Szent János említi 397-ben írt beszédében: „Keleten csak tíz éve ünneplik Jézus születését december 25-én, míg nyugaton emberemlékezet óta ez a szokás.” A niceai zsinat 325-ben rendelte el a megünnepelést december 25-ére az ariánusokkal szemben, akik tagadták Jézus istenségét. A napot nem véletlenül választották ki, ugyanis a Mithrasz-kultusz ekkor tartotta a Nap születése napját és a sötétség fölötti győzelmet: Natalis Solis invicti - a Győzhetetlen Nap ünnepét.

Az egyházatyák szerint Jézus éjjel született, ezért az ősi hagyománynak megfelelően a keresztények az egész éjszakát térden állva imádkozták végig. Fokozatosan kialakultak a keresztény szokások, így már a középkor hajnalán meg volt tartva a karácsonyi éjféli szentmise, a pásztorok miséje és egy ünnepi szentmise. Középkori magyarázat szerint az éjféli mise a

törvény előtti időt jelképezi, amikor még sötétség volt a földön. A hajnali mise (pásztorok miséje) a törvény alatti időt jelképezi, annak halvány világosságával, a nappali mise pedig a kegyelem teljességének felel meg, amikor a lelkek napja, Jézus már fölkelt és a világra jött.

Az évezredes kialakulások és szokások karácsony ünnepével kapcsolatban mind azt bizonyítják, hogy Jézus születése igenis meghatározó lett a keresztények számára, de azt is átlátták, hogy nem a pontos dátum a fontos, hanem az az isteni csoda, melyben Isten önmagát megalázva emberre lett.

Jézus születése az emberek számára a Megváltó születését és békéjét jelenti. Egy olyan állapotot, melyet nem lehet emberi erővel megszerezni, kikényszeríteni. Ezt csakis Isten kegyelméből kaphatjuk meg, tapasztalhatjuk meg és sugározhatjuk tovább. Nem véletlen az angyalok mennyei szózata: „Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakarat emberének.”

Ott beszélhetünk Karácsony igazi értelméről, szelleméről, ahol az emberek átérzik és megtapasztalják azt a szeretetet, jóakaratot, békét és örömet, melyet Isten adott számukra, s melyen keresztül felcsillan szívük mélyén a vágy, hogy ők is újjászüllessenek újra és újra a betlehemi kisdéddel, hisz bennük és velük van Krisztus, „a világ világossága.”

Negyela Zoltán káplán

Szállást keres a szent család

Szállást keres a szent család,
de senki sincs, ki helyet ad.

Nincsen, aki befogadja
őt, ki égne s földnek Ura.

Az idő már későre jár,
a madár is fészkekre száll,
csak a Szent Szűz jár hiába
Betlehemnek városába.

Legalább ti, jó emberek
fogadjátok a kisdedet!
Házatokra szent áldás száll,
ha betér az égi király.

Ne sírj tovább, Szűz Mária,
ne menjetek ma máshova!
Szállásunkat mi megosztjuk,
a kis Jézust befogadjuk.

Magyar népdal, Kistelek

Ha Jézus velünk, akkor ki ellenünk?

Kétnapos adventi lelkigyakorlatot tartott templomunkban Varga Kamill ferences rendi szerzetes, a Szeged-alsóvárosi templom plébánosa. Kamill testvér Laczkó István plébános meghívására érkezett hozzánk, hogy segítsen a híveknek a karácsonyra való lelki felkészülésben. Közvetlen hangvétellő elmélkedésében az evangéliumi történeteket személyes élményeivel egészítette ki. A következőkben a szentbeszédek szerkesztett, rövidített változatát adjuk közre.

A szombat este az adventi időszakról, az Úr eljövetelére való várakozásról szól: „Amikor az egyház lelkigyakorlatokra, lelki napokra jön össze, nem valami egészen új dolgot mond, hiszen már Jézus mindent elmondott, ami lényeges, mindent kinyilatkoztatott, ami fontos. Hanem valami olyanra hívja fel a figyelmünket, amit már mindannyian tudunk, de közben elhomályosult a szemüvegünk, és nem látjuk jól azt az ismert dolgot.

Örüljete és örvendjete! Az apostolok ezt a címet adták Jézus életének és tanításának az összegzése elé. Evangélium azt jelenti, hogy örömhír. Örömhír az számunkra, hogy Istentől nem valamit kaptunk, hanem az Isten fia eljött a Földre. Tanúságot tett az Atyáról, tanúságot tett arról, hogy az Isten szeret minket. Simeon, amikor karjába veszi a kicsi Jézust, akkor nem azt mondja, hogy jaj-jaj, hát meg kell halnom, hiszen az volt az ígéret, hogy én még látom a Messiást, most már láttam, tehát meghalok. Nem, hanem örvendezett, hogy láthatta: Akit annyi sok próféta hirdetett, akire egész Izrael népe várt, Őt én láttam, és ezen örvendezett. János, a keresztelő meghirdeti, hogy örüljete emberek, itt az Isten országa. Elérkezett az az ország, ahol demokrácia van. Isten az úr, Isten az uralkodó.

Amikor húsvétra készülünk, nagybőjtöt tartunk. Amikor karácsonyra készülünk, akkor kisbőjtöt. Ezt hívjuk adventnek. Sokan mégis szomorkodnak. A magyar emberek nem jól ragadták meg az ünnepnek a lényegét. Az Úr átvonulásának az ünnepéről, a megváltásnak, a feltámadásnak az ünnepéről ennyit jegyeztek meg: vesszük a húst. Az előtte lévő idő pedig a nagybőjt, szomorkodunk és sírunk, mert korlátozás alá kerültünk. Amikor karácsonyra készülünk, kisbőjtöt tartunk előtte, megint sokan szomorkodnak, hogy ismét korlátozódva vagyunk. Az adventi időszak csak előkészületi időszak. Utána lesz karácsony, Jézus születésnapja. 25-én született, s mi készülünk erre a születésnapra, ahol Jézussal találkozunk. Ki mivel: szentgyónás elvégzésével, szentáldozásokkal, roráté misével, böjttel, imádsággal, vagy azzal, hogy fölkeresi rég nem látott rokonát. A készület idejét éljük. Igazából egész életünk készület, egész életünk egy advent. Advent: úrjövetelt jelent, adventus Domini: az Úr eljövetele. Mi erre készülünk.

A Jézussal való találkozásunkban akadályozhatnak minket hibáink, bűneink, amelyek elhomályosítják előttünk Őt. Hogy nem látjuk rendesen. A bűn olyan dolog, hogy eltakarja előlünk a célt. A mi célunk és útítársunk maga Jézus. Nem látjuk, hogy a java még most jön, elhomályosul bennünk, hogy ez egy örömhír, keresztényként jó kereszténynek lenni, jó Jézus tanítványának lenni. Nem csak az van, hogy tartsd be a tíz parancsolatot, böjtöljél reggeltől estig, hétfőtől vasárnapig, hanem a java még csak most jön. Jézussal akarok lenni, Jézussal akarok találkozni. Ha találkozunk vele a minden vasárnapi szentáldozásban, utána lesz még nehézségünk, gondunk, problémánk, szomorúságunk, de van egy útítársunk is, aki a kezünket fogja és velünk halad. Néha nem érezzük Jézus jelenlétét, de tudjuk, hogy van alapja az életünknek. Nem homokra építkeztünk, hanem vele vagyunk. Ez örömmel tölt el minket. Örömmel tölt el minket, hogy a Mennyei Atya szeret minket, hogy elküldte az Isten fiát a második isteni személyt, hogy Jézus megváltott minket. Ha nem is tudjuk, nem is érezzük mindig, de tudhatjuk, hogy ott van, és mellettünk van, úgy, ahogy a házat is az alapja tartja. Ha Jézus velünk, akkor ki ellenünk?

A vasárnap reggeli szentmisében hangsúlyozta, hogy Jézus velünk van és szeret minket. „A mai napon Örvendező vasárnap van, az adventi koszorún a harmadik, a rózsaszínű gyertyát gyújtottuk meg. Az ilyen lelki gyakorlatok,

vagy akár az Örvendező vasárnap is azért van, hogy a hétköznapiak sodrásában, a munkában, vagy a nehézségekben elhomályosult szemüvegünket megtöröljük, és ráirányítsuk a figyelmet, hogy emberek, örüljétek, Jézus veletek van. Mellette áll, csak közben nem vettétek észre. Akkor is velünk van, amikor a legrosszabb passzban vagyunk. Sőt akkor tud a legnagyobbat alkotni.

Advent. Úr jövele. A világ szeretné ezt elhomályosítani. A kereskedők azt mondják, ember, itt a karácsony, vásárolj. Főzzünk, mossunk, vasaljunk, rengeteg féle süteményt süssünk, menjünk a családjunk idegeire. Minél jobban szeretünk valakit, annál drágább ajándékot kell neki venni. Szeretné a világ elhomályosítani a karácsonyt. Hogy ne arra készüljünk, ami valóban az. Mert mit ünneplünk karácsonykor? Karácsony Jézus születésnapja. A születésnaposnak illik vinni ajándékot, de az ajándékot tulajdonképpen mi kapjuk az Istentől, mert az Isten fia eljön hozzánk. Nem valamit kapunk, hanem az Isten fiát kapjuk ajándékba. S mi valamivel viszonzunk. Készületünkkel, róraté szentmisével, odafigyeléssel, imádsággal.

Olvassuk a Szentírást: Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött fiát adta oda. Hogy aki hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen. Ezt a szentírási ígét biztosan sokan, sokszor hallották, de nem tudom, hogy mindenki saját magára vonatkoztatta-e. Isten úgy szeret engem, Kamill testvért, hogy értem, helyettem meghalt az Isten fia. S ki-ké a saját nevére behelyettesítheti, bűneim miatt meghalt. Nem valami kis dolgot tett, hanem egészen nagy dolgot. Erről kell tanúságot tenni. Nem azért jövünk ide a templomba, mert itt meleg van, mert világítanak, mert az embernek közösségbe kell lennie, hanem azért jövünk ide, mert az Isten szeret minket, megmutatja szeretetét napról napra. Az Úr néha vezet nehéz helyzeteken keresztül, meg bonyolult helyzetekbe, de biztos, hogy megadja hozzá a kegyelmet is. Ha hagyjuk, hogy ő dolgozzon, akkor valami nagyszerű dolgot tud kihozni ebből. Most adventben feladatunk tehát, hogy megtisztítsuk a szívünket, a szemüvegünket, hogy valóban arra készüljünk, amit Ő szeretne, hogy Őt fogadjuk el ajándékba idén karácsonykor. Ő jöjjön el a szívünkbe, ne valami Jézust helyettesítő dolgot kapjunk. Kíváncsi vagyok, hogy ez a lelki gyakorlat is ezt szolgálja a jelenlévőkben, meg a hozzátartozókban, családtagokban. Amen.”

*Mindkét prédikációt meghallgathatják honlapunkon
(www.kistemplom-csongrad.hu).*

Összeállította: Túrini Nádudvari Mária

Plébániai évforduló

1936. november 6-án történt a csongrádi Szent József plébánia megalapítása. Erre emlékezett Laczkó István plébános a december 11-i szentmisében. A 75 évvel ezelőtti eseményeket Gacsári Kiss Sándor kanonok plébános „A csongrádi Szent József templom és plébánia története” című kiadványából idézve elevenítjük fel.

A nép lelki érdeke és a körülmények miatt szükséges volt Csongrádon az ősi plébánia mellé új plébániai szervezetet létesíteni. Az új plébániai intézmény létesítésének tárgyában megegyezés történt Szedlacsek István plébános és Hermann Hermenegild ferences tartományfőnök között, és ennek megfelelően Hanauer Árpád István váci püspök 5343/1936. számú egyházhatósági végzésével 1936. november 6-án megalapította a csongrádi Szent József plébániát. A püspök a város bel- és külterületén pontosan körülhatárolt területet a rajta lakó 9.255 fő római katolikus vallású lakossal leválasztotta az óplébániától, és önálló plébániává nyilvánította, amelynek saját temploma a piroskavárosi templom lett. Az új plébánia patrónusa a templom titulusa „Szent József az Egyház oltalmazója” lett. Templomunk ekkor plébániai templommá minősült. A püspök a plébániai szolgálatot a ferences szerzetesekre bízta, és az ő csongrádi konventjük plébánosi jogát a gvárdián gyakorolta.

Szedlacsek István 1936. november 29-én, Advent első vasárnapján a kijavított templomban ünnepélyes misét mutatott be, és átadta a templomot a plébánia területével és híveivel együtt Hermann Hermenegild ferences tartományfőnöknek Leveldi Kozma György Csongrád vármegye főispánjának, Piroska János Csongrád város polgármesterének és a hívek sokaságának jelenlétében. Ezen a napon a Szent József Plébánia elkezdte önálló életét és működését. Az ünnepi beszédet ekkor Hermann Hermenegild ferences tartományfőnök mondta. A kolostorban Réz Marián salgótarjáni gvárdián mondott remek beszédet és fejezte ki jókívánságait az első plébánosnak, Keceli Mészáros Albert atyának, aki mellőle jött Salgótarjából Csongrádra.

A plébánia irodája és szolgálati lakásai a kolostorban voltak. Az plébániai anyakönyvezés 1936-ban kezdődött. Az új plébánia beneficiális javait képezte a lakások mellett a felgyői határban 30 hold szántóföld tanyaépülettel és a Bercsényi utca 1. sz. ház, amelyet a 1936 októberében a ferencesek 2.400 pengőért vásároltak meg. A ferencesek 1950-ig, a szerzetesrendeket érintő országos méretű állami intézkedésig végezték plébániánk szolgálatát. A ferences plébánosok között voltak hírneves nagy egyéniségek, kitűnő szónokok, ügyes szervezők, tapasztalt lelki vezetők.

Adventi gyertyagyújtás

A karácsonyt megelőző négy hétben - az adventi időszakban - Jézus születésének eljövételére várakozunk. Böjttökkel, hajnali roráté szentmisékkal és hetente gyertyagyújtással hangolódunk az ünnepre. November 27-én templomunkban is kihelyezték az adventi koszorút. A rajta lévő három lila és egy rózsaszínű gyertyát a vasárnapi szentmise keretében a hittanos gyerekek gyújtották meg.

Ugyanezen a napon a Polgármesteri Hivatal előtt elhelyezett városi adventi koszorún is meggyújtották az első gyertyát. Az ünnepi beszédet Laczkó István plébános és dr. Körösi Tibor polgármester mondta, majd a Nagyboldogasszony Katolikus Általános Iskola kórusa ünnepi műsort adott „Békét ad Ő” címmel. Plébános atya az advent színvilágáról, a lila és rózsaszínű gyertyák jelentéséről beszélt, melyekben egyszerre van jelen a bánat és az öröm színe. A karácsonyi ünnep lényegét a következő szavakkal foglalta össze:

„Számunkra, keresztények számára a karácsony elsősorban Jézus születése, az Ő születéséről való meg-émlékezés, és egy meghívás arra, hogy a mi lelkünkben is megszülessen Jézus. Nem csak Jézus, hanem az Isten lelke teret kapjon az életünkben, hiszen Jézus maga azt mondta, hogy a Szentlélek fog elvezetni bennünket a teljes igazságra, az Isten megismerésére és az örök életre. Ez a mi végső célunk, ami akkor teljesedik be, hogyha teljesen áthatja az életünket az Isten, ha teljesen áthatja az életünket a szeretet lelke.”

Advent második vasárnapján dr. Nagy Rusztem, Csongrád város jegyzője ünnepi szavai után a Múzsza Alapfokú Oktatási Intézmény "Karácsony felé" című műsorát láthatták az egybegyűlt érdeklődők.

Advent harmadik vasárnapján Negyela Zoltán káplán atya köszöntötte ünnepi szavakkal a díszbe öltözött Kossuth téren az összegyűlteket, majd meggyújtotta a harmadik, rózsaszínű gyertyát.

Kiemelte az advent magyar jelentését, ami a várakozást jelenti:

„Sokféle várakozás van. Nem szeretünk tömegközlekedési eszközökre várni, ha késik. Nem szeretünk hivatalban, különféle üzletekben várni, amikor rengeteg a tennivalónk. De mennyire jó várni egy szép ünnepre. Mennyire jó várni egy kedves vendégre, vagy látogatóra a kórházban. Ilyenkor minden percben az órára nézünk, az ajtóra tekintünk, a közeledő lépésekre figyelünk. Ilyenkor az ember nem magára gondol, hanem arra, akit vár. Adventben Jézus eljövételére várjunk ilyen sóvárgással és készültségben.”

A gyertyagyújtást követően az Ének-Zenei Általános Iskola "Adventi gyertyák" című műsorát láthatták az érdeklődők.

December 18-án a negyedik gyertyát is meggyújtották a Városháza előtti adventi koszorún. Gyovai Gáspár alpolgármester ünnepi beszédét követően a Piroskavárosi Általános Iskola diákjai adtak műsort "Pásztorjáték" címmel.

Köszönjük mindazoknak, akik az adventi készülődés hétköznapijait és vasárnapjait e műsorok által szebbé tették.

Túriné Nádudvari Mária, Seresné Terjék Aranka

Karácsonyi jótékonysági hangverseny

Templomunkban december 16-án felejthetetlen élménnyel gazdagodhattak, akik elfogadták a Piroskavárosi Általános Iskola tanulóinak és tanáraiknak meghívását rendhagyó karácsonyi jótékonysági hangversenyükre. Rendkívül igényes műsort láthattunk mind a gyerekek, mind a meghívott vendég művészek előadásában. Nagyszerű lehetőség volt arra, hogy karácsonyi dalokkal és versekkel ráhangolódjunk a közelgő ünnepre.

A műsor, a hagyományokhoz híven Muladi József orgonajátékával kezdődött, majd az igazgatónő, dr. Nádudvari Tiborné köszöntője után fellépett a Bona Zenekar, Busa Tamás, Horváthné Dányi Katalin, Sándorné Szabó Márta, Tyúkászné Balázs Katalin, valamint az iskola diákjai.

Nagyon megható volt az iskola kis és nagy kórusának szereplése, mindenki lélegzetvisszafojtva figyelte a tehetséges gyerekek előadásában például a *Legyetek jók, ha tudtok* című dalt. A műsor végén a kórus az *Adjon Isten jó éjszakát*-ot énekelte el, és senki nem vette észre, hogy közben besötétedett.

Zárásul Kodály Zoltánt idézve: *"Lehet élni zene nélkül is. A sivatagon át is vezet út. De mi (...) azt akarjuk, hogy az ember ne úgy járja végig élete útját, mintha sivatagon menne át, hanem virágos réteken."* Kívánom, hogy még sok ilyen jó hangulatú, teltházas hangversenynek tudjon otthont adni a Szent József templom. Seresné Terjék Aranka

Közművelődési díj Fekete Imrének

Csongrád Város Önkormányzatának Képviselő-testülete „Közművelődési díj”-at adományozott néhai Fekete Imrének, a Harang-Szó volt szerkesztőjének. A kitüntetést családja vette át október 23-án, a Magyar Király dísztermében megtartott ünnepi testületi ülésen dr. Kőrösi Tibor polgármestertől.

Az életét és munkásságát méltató megemlékező beszéd a következőképpen hangzott:

„A nyugállományban lévő főtörzs-zászlós munkájával, megannyi katonai kitüntetésével soha nem dicsekedett. Aktív pályafutása után egyháza és embertársai szolgálatának szentelte magát. Plébánosa gondolataival élve: Krisztus katonája volt. A Harang-Szó szerkesztését 2003 novemberétől, az 5. számtól kezdődően irányította, de azt megelőzően is írt már a lapban. Felkészült, magával szemben maximalista újságíró volt, aki szerkesztő társaitól is elvárta a pontos és precíz munkavégzést. Rendszeres résztvevője volt a katolikus újságírói találkozóknak. A lapszerkesztés mellett még nagyon sok plébániai megbízást vállalt magára. 2001-től a Szent József Plébánia képviselő-testületének tagja, később jegyzője, majd 2010. januártól kinevezett világi elnöke volt. 2009. év elején alapította meg a Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesületet, melynek ez évben elnökévé választotta a tagság. A nagy sikerű Ferences Napok rendezvénysorozat három évvel ezelőtt indította el, amellyel nem csak az egyházi, hanem a világi embereket is összefogta. 2007-2010 között négy éven keresztül irányította a hittanos gyerekek táboroztatását, melyhez anyagi fedezetet az általa szervezett vasgyűjtések biztosítottak. Neki köszönhető, hogy az óbecsei plébániákkal működő, élő testvéregyházi kapcsolat jött létre. Évente Magyar Kultúra Napját és irodalmi esteket szervezett a kolostor épületében. Templom és iskolatörténeti kiadványokat szerkesztett, kiállítások, rendezvények szervezésében vett részt.

A rendezvényeket fáradhatatlanul dokumentálta. Nagybőjtben kerékpáros keresztutat indított a külterületi keresztekhez. Autóbuszos kirándulások, zarándokutak vezetője volt. A templom, a kolostorépület és a keresztek felújításában tevékenyen részt vett. Családi élete a keresztény házasság és család mintapéldája volt. Még sok terve volt, amit már nem tudott megvalósítani.

Ő volt a lelke, a motorja, az irányítója és meghatározó személyisége a Piroskavárosi egyházközség életének. A városrészben és az egyházközségben a közösségért végzett fáradhatatlan tevékenysége elismerése a Közművelődési díj.”

Köszönjük a képviselő-testületnek a kitüntetést, Bartókné Vincze Zsuzsanna képviselő asszonynak és az Oktatási, Művelődési, Kulturális, Sport és Vallási Bizottságnak pedig a díj odaítélésére tett javaslatát.

A kitüntetéssel a képviselő-testület méltó módon elismerte Imre közösségért végzett önzetlen fáradozását, és becsületes, példamutató életét. Hiszen Ő csak adott, és soha nem várt érte köszönetet, nem a kitüntetésért dolgozott. Az ünnepi esemény megerősíti bennünk azt, hogy Fekete Imre hiányát még nagyon sokáig érezni fogjuk.

A Harang-Szó készítői

Isten áldását kérve...

Szeptember 11-én Veni Sancte hittanos tanévnnyitó szentmisére és terményáldásra gyűltünk össze a Szent József Templomban.

Már a régi közmondás is azt tartja: „Hasztalan az ember iparkodása, ha nincs rajta az Isten áldása”. Negyela Zoltán káplán Isten áldását és a Szentlélek segítő erejét kérte az új tanévben a diákokra, a pedagógusokra és a szülőkre. Megáldotta az oltár elé helyezett sok színes iskolatáskát. Ugyancsak megáldotta a hívek által termelt és a templomba behozott terményeket, hálát adva Istennek az éves munka gyümölcséért.

Szettek szobrai és keresztek

Sorozatunk befejező részéhez érkeztünk, amely nyolc éven át állandó rovatként volt jelen a Harang-Szó című kiadványunkban. Természetesen továbbra is figyelemmel kísérjük az építmények sorsát, és a kedves olvasó segítségével tudósítunk az esetleges változásokról. Ebben a lapszámban bemutatunk egy keresztet, a mi egyházközségünk életét meghatározó szent szobrát, és egy felújított keresztet.

Kettőshalmi kereszt

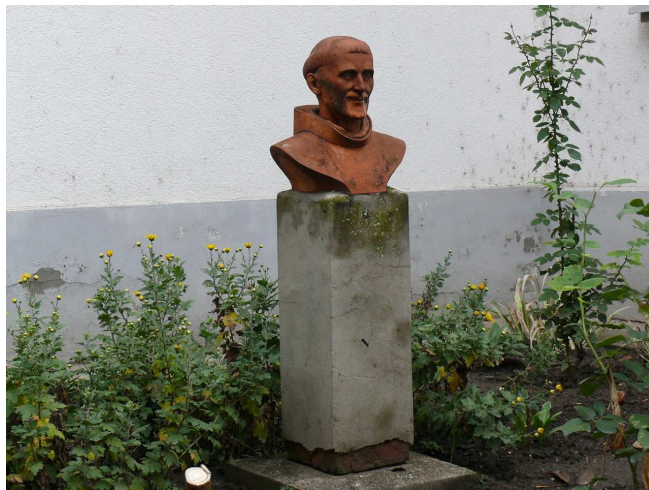

A nyugati városrészen kívül, a vasúti fénysorompó és az elkerülő út kereszteződésénél a Bárdos, a Berkes, vagy mások szerint Kun halom, de széles körben Kettőshalomnak nevezett dombon áll egy sűrű ágú bokrokkal körülvett környezetben a vaskereszt. Ezt a keresztet az 1990-es évek elején állították a környékbeli lakosok, mert az eredetit ez időben ismeretlenek ledöntötték. Az eredetinek a talpzata kő volt, melyet az 1900-as évek elején a Berkes család állíttatott a saját birtokára. A ledöntött kereszt helyébe néhai Lantos László kezdeményező gyűjtése eredményeként profil vas anyagból állították az új keresztet beton alapra.

Assisi Szent Ferenc mellszobra a Kolostor kertjében

Kolostorunk kertjében, a plébániai hivatal bejáratánál áll vakolt téglalapozaton Assisi Szent Ferenc mellszobra. A vörös kőből készült alkotás Borbás István műve 1941-ből.

A Piroskavárosi Iskola, templom és kolostor építtetője, Szedlacsek István óplébániai apát plébános az 1930-ban felépített templomhoz saját papokat akart letelepíteni. A Szent Ferenc rendjének szerzeteseit látta legalkalmasabbnak Piroskaváros népének lelki szolgálatára.

Amikor a ferencesek beköltöztek a kolostorba, szükségessé vált az új plébániai intézmény létesítése. Hermann Hermenegild ferences tartomány főnök és Hanauer Árpád István váci püspök 75 évvel ezelőtt, 1936. november 6-án megalapította a Szent József Plébániát, és önálló plébániává nyilvánította. Az új plébánia patrónusa „Szent József az Egyház oltalmazója” lett. Az ünnepi szentmisét 1936. november 29-én Szedlacsek István mutatta be. Ezen a napon a Szent József Plébánia elkezdte önálló életét és működését.

Forrás: Gacsári Kiss Sándor:

*A csongrádi Szent József Templom és Plébánia története
Révész József*

Kereszt megáldása

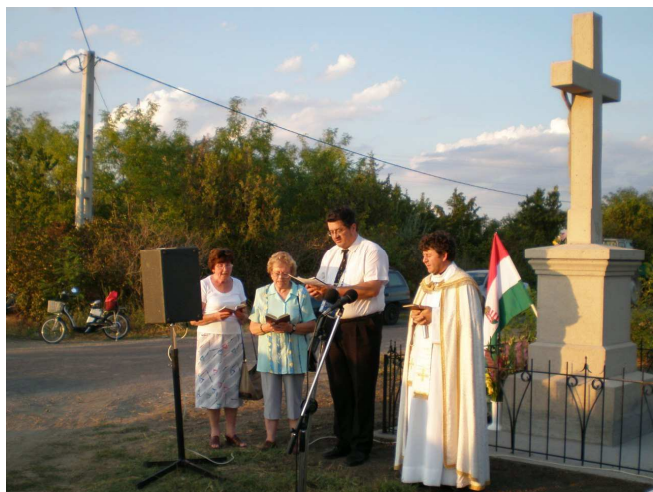
Megújult a Kéttemető út és a Rakodó dűlő kereszteződésében, az egykori Szent Pál Iskola előtt álló kereszt.

Az épület történetét 1926-tól ismerjük. Ekkor Klebelsberg Kunó kultuszminiszter oktatásreform programjának köszönhetően Gyánti Pál gazdálkodó iskolaépület építésére adományozott földterületet. Fel is épült téglából az iskola 1928-ban. Az adományozó kérése az volt, hogy az ő tanító lánya legyen az első pedagógus az intézményben. Az egy tantermes iskola 1970-ig működött.

Az iskolával szemközt, az út túloldalán állt egy fakereszt, amely a II. világháború pusztításának lett áldozata. A háború végét követő évben kőből, betonból újat állíttattak. A korpusz öntöttvasból készült. A talpzacon lévő táblán a felírat a következő:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE ÁLLÍTTATTÁK A SZENT
PÁL ISKOLA KÖRNYÉKÉNEK HÍVEI 1946.

Alacsony léckerítéssel lett bekerítve. Az akkori szentelést Szolnoky János apát plébános végezte.

Mára az alapja elmozdult és a kereszt megdőlt. A környék jóakarátú emberei összefogtak, megerősítették az alapot, felújították a keresztet és a korpuszt, továbbá új fémkerítés váltotta le a régit. Szeptember 14-én késő délután, a Szent Kereszt felmagasztalása ünnepén rövid zenés műsort követően Laczkó István plébános a következő szavakkal áldotta meg a keresztet:

„Örülök, hogy miután az elmúlt tíz évben tulajdonképpen Csongrád valamennyi temploma felújított, a piroskavárosi kívül-belül, az elmúlt években pedig a Nagyboldogasszony templom és a Szent Rókus templom, most egy keresztet áldunk meg a felújítása után.

A keresztet figyelmeztetnek bennünket arra, amit Jézus értünk tett, aki pontosan Szent Pál szavai szerint Isten léte, az Istennel való egyenlőségét nem tartotta olyan dolognak, amelyhez feltétlenül ragaszkodnia kellene, hanem emberré lett, egy lett közülünk, hogy valamennyiünket elvezessen az örök életre. És azt ígérte, hogyha majd fölemeli, mármint a keresztre mindazokat, akik órá fölneznék – ez egy lényeges eleme, nemcsak ránézni, hanem tisztelettel fölneznünk a keresztre – , azokat elvezeti az örök életre. Éppen ezt kérjük most az Úrtól, hogy áldja meg ezt a keresztet, és segítse azokat, akik ezen az úton elhaladnak, hogy a kereszt látása, megpillantása, üzenete segítse őket az őszinte önmagukba tekintésre, és abban, hogy az életüket tudják és akarják Istennel járni. Mindenható Atyánk, Szentséges Urunk, Örök Istenünk. Kérünk, áldd meg ezt a keresztet, hogy az emberek üdvössége és menedéke legyen. Erősödjék általa a hit, gyarapodjanak a jó cselekedetek, nyerjenek megváltást és üdvösséget a lelkek. Legyen vigaszunk, oltalmunk és menedékünk ellenségeink gonosz támadásai ellen. Krisztus a mi Urunk által.”

Túriné Nádudvari Mária - Révész József

A Bibliáról...

Szerdánként este 6 órától, a szentmisét követően bibliai előadássorozaton vehetünk részt a Kolostor épület könyvtárában. Az órákat Negyela Zoltán káplán vezeti. Minden alkalommal elolvassunk egy-egy szentírási szakaszt, majd Zoltán atya nagy felkészültséggel magyarázza, értelmezi azt. Sok kortörténeti háttér információ is része ezeknek az előadásoknak. Nehezen értelmezhető szakaszok világosodnak meg az által, hogy megismerjük a környezetet, melyben elhangzottak, vagy az embereket és a történelmet, mely kapcsolódik hozzájuk. Alkalmanként filmvetítés színesíti az előadássorozatot.

„Boldog, aki olvassa...” (Jelenések könyve 1,3)

Az első összejegyzetelen a Biblia fordításának típusaival ismerkedtünk, azóta pedig Lukács evangéliumát tanulmányozzuk. Az óra végén lehetőség van kérdéseket feltenni a hallottakkal, vagy egyéb más témával kapcsolatban. A cél az, hogy a bibliai ismeretünk növelése mellett, ki-ki megtalálja a számára szóló személyes üzenetet. Ezáltal hitében, keresztyén életében megerősödhessen, lelkileg feltöltezkezhessen. Igazi közösség teremtő alkalom, melyet közvetlen, barátságos légkör jellemez. A bibliaóra közös imádkozással és lelkipásztori áldással ér véget. Szeretettel hívunk és biztatunk mindenkit, hogy csatlakozzon közösségünkhöz. Az órákba bárki bekapcsolódhat, az előadások ugyanis különálló egységet alkotnak, bár úgy válik igazán kerekké az előadássorozat, ha rendszeresen elmegyünk meghallgatni a soron következő témát.

Túriné Nádudvari Mária

Az órák anyagai megtekinthetők honlapunkon, a

www.kistemplom-csongrad.hu

Lelkiség/Bibliaóra menüpont alatt.

Ferences hagyományok nyomában

- emlékezzünk a „kvestákra” -

A ferences hagyományok emlékét mindenképpen őriznünk kellene, még akkor is, ha azok a gyakorlatban már nem élnek tovább. Beláthatjuk, hogy azért nem élnek tovább, mert a világunk változásai nem kerülhették el a ferenceseket sem.

Hagyományörző ferences irományok olvasása közben a ferencesekre szeretettel gondoló olvasó is sok olyan szóra, mondatra, eseményre bukkanhat, melyet a hagyományok elmúlása miatt nem érthet meg. Napjainkban is halványan dereng az emlékezetünkben, hogy Szent Ferenc rendje úgynevezett "koldulórend", de már azt, hogy ennek a gyakorlatbani megvalósulása miként élt évszázadokon keresztül, arról már az emlékezet is kihagy és felejt. Pedig hazánkban is megélték a ferencesek a koldulás alázatát és lelki örömét is a huszadik század közepéig. Olvastam valahol, hogy egy ferences testvér a csongrádi rendházból 1942 tavaszán "tojásquestára" indult, de az időjárás miatt erre mégsem kerülhetett sor. Valamennyire ráéreztem, hogy valahogyan ez az esemény igen fontos és szerves része a ferences hagyományoknak. Ezért segítségül hívtam egykori osztálytársamat **Reisz Péter P. Pál** szombathelyi ferences atyát.

Kedves Pál atya! Kedves volt ferences diák osztálytársam, Péter! Segíts őriznünk a ferences hagyományokat. Mi volt a szándéka a ferences testvérnek, aki egykor "tojásquestára" indult?

Először a "questa" szó jelentésére gondoljunk. Magyarosan leírva, kimondva az idegen eredetű szó: "kvesta". Ez "kéregetést" jelent, s máris közelébe jutunk ahhoz, hogy a Ferences Rendet "koldulórendnek" alapította Szent Ferenc Atyánk. Tehát a testvér adománygyűjtésre indult. Ez szebben hangzik talán, de a lényege mégis az alázat megélése kéregetéssel, koldulással.

A tojásquestán talán a tojás adományozás is hagyományosnak tekinthető? Talán egy kicsit bővebben is az adománygyűjtésről.

Igen, a tojás hagyományosan adomány. Bár az adománygyűjtés, a "kvesta" más adományhoz is kapcsolható lenne, nemcsak a tojáshoz. Több évszázados hagyomány szerint az egyes rendházak a kialakult gyakorlat szerinti környező területeken tartottak kvestákat, azaz adománygyűjtő látogatásokat. A rendházon belül kialakult munkamegosztás alapján a laikus testvérek, akik nem voltak felszentelt papok, járták így időnként a vidéket. Ők ezt nem keserű szájjal, hanem örömmel tették. Az Ő életükben ez változatosságot jelentett. Úgy érezhették, hogy ily módon Ők is hoznak értékeket a ferences közösségüknek. Évente két fő szezonja volt az adománygyűjtésnek, a kvestának. Tavasszal tojásért mentek, ősszel a betakarítás után gabonáért. (Szőlőtermő vidékeken bizonyára borért is.)

A kvesta során a helybeli plébániákkal is kapcsolatba kerülhettek a "kvestázó" testvérek?

Természetesen kapcsolatba kerültek, de ez a testvéreknek rendjük elvárása alapján kötelezettség is volt. A plébánosnak pedig illett ebédre vendégül látnia a kvestázó testvéreket. Az ebéd attól függött, hogy mennyire volt nagyvonalú, vagy spórolós a helyi pap. Még évtizedekkel később is örömmel meséltek a testvérek a kvestákról. Fulgenc testvér, aki itt élt Szombathelyen, még arra is emlékezett, hogy mit kapott ebédre egy-egy plébánián a plébánostól. Így aztán az ebédek kapcsán komoly vélemény és megítélés alakult ki a testvérek között egy-egy plébánosról.

Az adománygyűjtést csak a laikus testvérek végezték? A rendházak saját gazdálkodásukkal is részt vettek az ellátásuk biztosításában?

Mint említettem, a renden belüli munkamegosztás következtében ez a laikus testvérek feladata volt. De rendkívüli helyzetekben, pl. a háború alatti és utáni ínséges időkben az atyák is gyűjtöttek adományokat. Azokban az időkben a ferences kispapnevelésnek alázatossági gyakorlatként része is volt az adománygyűjtés. Ez azért is indokolt lehetett abban az időben, mert a kispapok ellátására nem volt központi támogatás.

A rendházak gazdálkodták ki saját ellátásuk költségeit részben koldulásból, de főleg saját gazdálkodásukból pl. kertművelésből, állattartásból. A ferences közösségek ezzel is követik a rendalapító Szent Ferenc írásban is rögzített elvárását. Szent Ferenc úgy rendelkezett, hogy a rend tagjai dolgozzanak és munkájukból éljenek meg, de munkájuk során ne a pénzgyűjtés legyen a

céljuk. Ha munkájukból nem tudnának megélni, akkor forduljanak "az Úr asztalához", vagyis alázatosan kolduljanak. Szombathelyen nagy létszámú volt a ferences közösség, itt működött a rendtartomány teológiája is. Így komoly gazdaság is működött a rendházhoz tartozóan lovakkal, tehenekkel, sertésekkel stb. A munkát a rend tagjai végezték. A gabona-adományokat a rendház padlásán tárolták, ma is megvan még a csiga, amely segítségével felhúzták a gabonás-takarmányos zsákokat a padlásra. De emlékezhetünk 1956-1960 közti esztergomi diákéveinkre is. Ebben az időben már nem voltak kvesták, de a testvérek még munkálkodtak.

Művelték a piciny kertészetüket a Prímás-szigeten a sportpálya mellette. Ellátták a több száz főt vitaminnal, az igen kedvelt jégcsap-retekkel, fejes-salátával, zöldhagymával, paprikával stb. Ezen kívül sertéshizlaldát is fenntartottak, s ugyanezt a létszámot ellátták hússal is. Nagy diákboldogság volt, amikor "disznóvágás" volt, mert mi akkor friss hurokát is kaptunk ebédre. Szállító eszköz a "Szellő" számár vontatta kis kocsit volt. Ismerhettük a csaci gondviselőjét Simon testvért is. Sőt magát Szellőt is ismerhettük, mert ott lakott a kollégium udvarának hátsó részén levő istállóban, s néha odamentünk megnézegetni. Szellő is sokat mesélhetett volna a kvestás időkről, mert abban az elmúlt időben tevékeny résztvevő volt az adománygyűjtéseknél. Az Esztergomban dolgozó ferences testvérek áldozatos munkájának része volt abban, hogy a kollégiumi költségtérítéseket a diákok szülei felé, méltányosan és nagyon alacsonyan tudta tartani a kollégium igazgatósága.

A ferenceseket a közvélemény vidám, derűs emberekként ismerte meg. A kvesták kapcsán felidézhetnénk valamilyen vidámságot is.

Az igazat megvallva, annak idején voltak ferences kispapok, akik a kvestás feladatokat szégyenlős alázattal viselték el. De voltak, akik derűs lélekkel és örömmel tették ugyanezt. Gondolok itt a Mór nevű atyára, aki ilyen alkalmakkor nagyon is jókedvű volt. Mór atyáról

jegyzi az emlékezet, hogy Ő egy kvestán élő libát kapott adományként, amelyet aztán kilométereken keresztül nagy vidáman terelgetett, s így tért vissza a libájával a rendházába.

A szombathelyi rendház kapcsán az emlékezet úgy őrzi, hogy két lova volt a rendháznak. Az egyik lovat igen jól tartották, mert azzal a rendház és a gazdaság körüli munkákat végeztették, s fontos volt a jó erős igavonó. A másik ló bizony olyan szánni való gebécske volt, s a testvérek ezzel a lovacskával mentek kvesta-útra, számítva arra, hogy a látvány is jobban megindítja majd az adakozók szívét a bőkezűbb adakozásra. (A Jóisten bizonyára nem neheztelt, hanem mosolygott ezen a "barát-furfangon".) Esztergomban, a már említett Szellő csaci, egyszer úgy 1958-59 táján kiszabadulhatott az istállójából, s legalább fél órán keresztül viharos tempóban körbe-körbe vágatott farkát felvágva a kollégium udvarán, és bődületes hangerővel "i-áá"-zott. Ma már úgy gondolom, akkor köszönt el, s utoljára még felidézhetné a régi szép kvestás napjait is. Azért gondolhatom ezt, mert többet már nem láttuk Szellőt, de megjelent egy kis furgon autó a hátsó udvarban Szellő helyén.

Ma az adomány-gyűjtésnek ez a hagyományos módja végleg eltűnt?

Sajnos igen. Világunkban az emberi kapcsolatok fellazultak. A kvestás látogatáskor még a szegényebb emberhez is megértő, beszélgető testvér kopogtatott be. És ha kapott egy-két tojást ennél a szegény embernél, azt a következő még szegényebb embernél lehet, hogy ő hagyta ott "adományként". Az 1980-as években egy német rendházban jártam. Ott egy testvér még motorra ült, és elment adományt gyűjteni a környező falvakba. Nem mintha rászorultak volna, hiszen a mi fogalmaink szerint szinte gazdagok voltak. Ezt a testvér fontos kapcsolattartó tevékenységként gyakorolta az ismerősökkel, hívekkel.

Jó lenne, ha korunknak megfelelően az emberi kapcsolatok valamilyen módon előbbé válnának, ha nem is kvestás módon, mert ez a hagyomány megszűnt, de az emléke megőrzésre méltó.

*A hagyományörző beszélgetést feljegyezte:
Árkossy Lehel*

Látogasson el plébániánk honlapjára a www.kistemplom-csongrad.hu weboldalra, ahol hétről-hétre megtekintheti legfrissebb híreinket, hirdetéseinket, eseményeinket és a [Harang-Szó](#) korábbi számainak is.

Kirándulás Szegedre

A csongrádi Szent József plébánia és a helyi Ferences Hagyományokért Egyesület kirándulást szervezett Szegedre november 19-én, amelyre a testvérváros, Óbecse plébániái híveit is hívták és várták, mintegy folytatandó a kapcsolatot, amely a két város hívei között 4 évvel ezelőtt kialakult.

A szegedi kirándulás a ferences templom és kolostor megtekintésével kezdődött. Az 500 éves szegedi ferences templom és kolostor a Pannonhalmi Bencés főapátság után Magyarország második legrégebbi ilyen jellegű épületegyüttese. A több periódusban létrehozott templomot a 15. század második felében kezdték építeni, ami tulajdonképpen a Szent Péter templom épületének teljes újjáépítését jelentette. 1509-ben szentelték fel Havas Boldogasszony tiszteletére. A templomtorony 1783-ban készült el. A keresztelőkápolnává átalakított toronyalj falfestményeit 1948/49-ben készítette Kontuly Béla. Témái: Isten lelke a vizek felett, Mózes vizet fakaszt a kősziklából, Jézus megkeresztelkedése és az egyháztérítő munkája. Egy 17. századi feljegyzés szerint, az alsóvárosi templom volt a török birodalom legszebb keresztény temploma. A templom hálóboltozatos bordái égetett agyagból készültek. Jellegzetessége, hogy csak az egyik oldalán vannak ablakok. A templomhoz káptalanterem is tartozik, a sekrestye a torony aljában található. A belső tér leghangsúlyosabb eleme a kora barokk jegyeket hordozó kétszintes főoltár csavart oszlopaival. A főoltárképen a Segítő Boldogasszony kegyképe van. Érdekessége, hogy a menekülő ferencesek a Csöpörke-tóba rejtették, és a krónikások úgy jegyezték fel, hogy egy török lovas találta meg az 1600-as évek közepén.

A kirándulók elidőztek az oltárkép fölött lévő Mária monogram, és a fölötte lévő Isten szem

előtt, amelynek mintázata és üzenete az alsóvárosi és a Délvidéki, köztük az óbecsei napsugaras házak kialakulásának magyarázatául is szolgálhat. A mellékoltárok egyike a Fekete Mária oltár. A kép köré táblákra írott, a hívők kéréseit és háláját tartalmazó szövegek találhatók. A kép Juhász Gyulát is megihlette, verse a kép melletti falrészén márványba vésve olvasható.

Figyelemre méltó a hajó két freskója, amely Szűz Mária hét örömet és hét fájdalmát ábrázolja. A keresztút stációi az ezerhétszázas évek közepén készültek. Az első orgonát 1711-ben állították fel. A kolostornak a török hódoltság alatt is fontos szerepe volt, hiszen a szegedi barátok jártak el a szomszédos falvakba misézni. Az évszázadok során a kolostor sorsa nem volt felhőtlen. A törököket kiűzték, de később II József betiltotta a rendet egy időre. Aztán zajlott az élet a maga rendje szerint, majd 1950-ben szociális otthon működött benne. A rendszerváltás után ismét az egyházé lett, szerzetesek lakták.

A kirándulás a Megyeháza aulájában felállított, 2004-ben elhunyt csongrádi Csehpál János festőművész festményeinek megtekintésével folytatódott. Hányatott élete nem törte le az alkotó lendületét. Élte az életet olyanként, amilyen neki adatott, és festett. Alkotásaiban megtalálhatók, úgy a hagyománytisztelet, a paraszti élet, a szülőföld és a természet, valamint az alföldi táj mély szeretete, ahogyan az arckép, vagy a vallásos témájú festmények. Önálló kiállítására hetvenéves korában került sor.

A csapat nem hagyhatta ki a szegedi Dóm meglátogatását sem. Az ember a fogadalmi templommal talán soha nem tud betelni, mindig lehet benne valami igazán csodásat felfedezni. A kirándulókat megtisztelték jelenlétükkel Sutka István és Veréb László atyák, akik régebben Csongrádon szolgáltak, most pedig a székesegyház történetébe vezették be a jelenlévőket. Megszólalt Európa harmadik legnagyobb, öt manuális, három részből, több mint 9000 sípból álló (a legkisebb 1,5 cm, a legnagyobb 5 m) orgonája is. A sípok a karzaton és a kupolában állnak.

A szegedi dóm a XX. századi egyházi építészet kimagasló alkotása, Magyarország negyedik legnagyobb temploma. Az 1879-ben történt hatalmas árvíz után a város előljárói fogadalmat tettek, hogy templomot emelnek Szűz Mária tiszteletére, ha a város újra felépül. 1913-ban megkezdődtek a munkálatok, az ünnepélyes templomszentelésre 1930. október 24-én került sor.

Külön élmény volt a szegedi Móra Ferenc Múzeumban Csontváry Kosztka Tivadar festményinek megtekintése is. A külön életvitelű, patikussegéd, igazából egy elhatárolható festészeti irányzathoz sem tartozó magyar festő 1853-ban született. Magát a Napút festők közé sorolta. Festői pályájának kezdete kalandos. 27 éves volt, amikor egy vénycédula egyik oldalára egy ökrös szekeret rajzolt. A patikavezető ennek láttán úgy értékelte, hogy Csontváry festőnek született, ő viszont egy hangot vélt felfedezni, amely azt mondta neki, hogy ő lesz a világ legnagyobb napút festője, még Rafaelnél is nagyobb. Csontváry ezt komolyan vette. Festeni igazából csak a negyvenedik életéve betöltése után kezdett. Sokat utazott, igyekezett látni és meglátni, tanult. Festményei száma meghaladta a százat. Szegeden 22 került bemutatásra.

Meglepő, hogy képei az utókor számára minden bizonnyal elvesztek volna, mert örökösei a rendkívül jó minőségű vásznakat anyagárban fuvarosoknak szándékoztak eladni, hallhatták a magyarázatot a kiállítás látogatói. Külön élmény volt látni a Magányos cédrust és az ismerős mostari hidat.

A csongrádi és óbecsei hívek kirándulása a Kiskörössy halászcárdában finom halételekkel zárult. Köszönet a szervezőknek a barátságért, a látottakért, a tartalmas programért.

Szilágyi Edit - Óbecse

Messze-messze földön...

Messze-messze földön, valamikor régen,
hideg istállóban, rongyos faluvéken.
Kicsiny kuckójában kerek nagyvilágnak,
kisfia született egy édesanyának.

Szalmás, kemény jászol volt az első ágya,
nem volt ingecskéje, tollpihe dunnája.
Semmije, semmije sem volt szegénykének,
nem volt a világon nálánál szegényebb.

S, mégis azon éjjel megnyíltak az egek,
zengve földre szálltak angyali seregek.
Messze napkeleten fényes csillag támadt,
Királyok hódoltak Mária fiának.

Messze volt, régen volt, s mégis minden évben,
ezen a szent estén ünnep van az égben.
Ünnep van a Földnek minden szegletében,
ünnep minden gyermek boldog kis szívében.

Kis házban, nagy házban csak róla beszélnek,
érte van az ünnep, neki zeng az ének.
Békét tőle kérnek, csodát tőle várnak...
Dicsőség, dicsőség Isten szent Fiának!

Magyar népköltés

Karácsonyi Katica

Katicának egyszerre volt születése napja az Úr Jézussal.

S ha jött a tél, és hulldogálni kezdett a hó, ha elkezdtek kipirult arccal karácsonyról sugdolózni a gyerekek, úgy érezte, hogy neki több köze van a karácsonyhoz, mint másnak, hiszen ő a kis Jézussal egy napon született. És ha Éva nagy alvóbabát kér, és Jutka korcsolyát, ő valami még nagyobb, mindennél sokkal nagyobbat kérhet, mert ő azon az estén született, amikor a Megváltó Betlehemben. Valami egészen nagyot... de mi legyen az?

Este is ezen gondolkozott kis ágyában, amíg csak le nem csukódott a szeme. És egyszerre csak tele lett fénnel a szoba. Hófehér angyal suhant be az ablakon.

- Gyere velem, karácsonyi Katica. Gyere, válaszd ki a karácsonyi ajándékodat.

Egy kicsit repültek a fehér erdők-mezők felett, azután ragyogó kapuhoz értek. Az angyal megkopogtatta, a kapu kinyílt. Ó, volt a Mihályi bácsi kirakatában is sok szép játék, de mi volt Mihályi bácsi boltja ehhez az égi bolthoz képest! Kedves kisebb-nagyobb angyalok sűrögtek-forogtak benne.

- Tessék, tessék, karácsonyi Katica - kínálgatta az egyik kis angyal.

- Még ne válassz, Katica! - tanácsolta útitársa. - Még nem láttál mindent.

És kivezette a szép égi boltból, keresztül a sötét kerten. Kis barlangba léptek be. Jászol volt benne, és a jászolban egy kicsiny gyermek. Ó, Katica gyorsan letérdelt. Ott térdelt már a jászol mellett az angyal is.

- Most már választhatsz! - súgta.

- De hogy vigyem őt haza? - kérdezte a kislány, mert a szíve azt dobogta, hogy a Megváltót kell választania.

- Sose aggódj rajta! Elbírod!

És szelíden odatette a kis Jézust karácsonyi Katica karjaiba. Katica ujjongani szeretett volna. Elindult haza. Mintha nem is ő vitte volna Jézust, hanem Jézus őt. Az éjszaka angyalok énekétől zengett. Igaz, hogy mindez csak álom volt, és karácsonyi Katicának fel kellett ébrednie, de kitanakodta édesanyjával, hogy a gyönyörű álom valóra válhat, ha ő igazán az Úr Jézust választja karácsonyi ajándéku. S akkor lesz még csak igazán karácsonyi Katica.

Ismeretlen szerző

Anyakönyvi hírek

Keresztelés

Október 2-án: Gömör András István,
November 6-án: Pintér Hanna Rebeka,
Mezei Virág és Mészáros László Levente,
valamint Bokroson: Deák Nóra Klára

Szüreti hangulatban

Szeptember 24-én a szüreti munkák befejező részében, a szőlő darálásában, préselésében és a must készítésében vehettek részt a gyerekek. A lassú gyülekezés után sok gyermek eljött, főleg nagymamákkal. Negyela Zoltán káplán atya megnyitó szavait követően, mint ahogy az az igazi szüreten is szokás, előbb a reggelit fogyasztották el a megjelentek. Dékány Pista bácsi elmagyarázta a hagyományát az asztalra készített reggelinek, amely túróval töltött paprika, kockára vágott füstölt szalonna, zsíros kenyér és kalács volt.

Igaz, hogy a szőlő már leszedve, ládákban érkezett, de a többi teendőt - darálás, préselés (sutulás), mustkészítés és kóstolás - közösen végezték a gyerekek és a felnőttek. Igen édes must folydogált. A sok szőlőt Tancos Jani bácsi hozta, volt igazi nagy szemű ennivaló, és mustnak való apró szemű.

Közben a gyerekek érdeklődését Gyóniné Edit néni és Szepesiné Erika néni kötötte le papírhajtogatással és gyöngyfűzéssel. A nagyobbak íjászkodhattak a templomkertben, és mindenki nagyon várta Feketéné Klári nénit a kürtöskalács sütéssel. Az időjárás ennél jobb nem is lehetett volna, szép napos, meleg idő volt.

Délben egy autóbusz gördült a Plébánia elé, kiránduló csoport érkezett Budapestről. Vezetőjük Urbán Gábor atya 1986-tól 1992-ig volt a

plébánosunk. Bemutatta a vele érkezetteknek a templomot, hogy hol szolgált hat esztendőn keresztül. Az idősebbek részéről nagy volt a viszontlátás öröme. Szeretném megköszönni mindenkinek a segítségét, külön Zoltán atyának, aki sokat foglalkozott a gyermekekkel. Magyar Józsefné

III. Hagyományörző bokrosi szüreti mulatság és borszentelés

Immáron harmadik éve, hogy megrendezésre kerül Csongrád-Bokroson a régi hagyományokat felelevenítő szüreti bál. Idén október első szombatján ünnepelhettük meg a jó szőlőtermést és annak gyümölcsét a finom bokrosi bort.

A hagyományörzést szívükön viselő bokrosiak népviseletbe öltözve igyekeztek méltón képviselni a rájuk szabott feladatokat és bemutatni a régi szüreti bálak hangulatát. Ehhez hozzátartoztak a fiatalok közül kikerülő csőzspárok, akik a jó hangulatról gondoskodtak, valamint a borlovagok, akik a szőlőtermesztés és borászat megbecsülendő értékeit képviselték.

Az esti mulatságot megelőzően, Laczkó István plébános Úr szentmise keretében szentelte meg a bokrosi szőlészek-borászok palackozott borait és a friss szüretből származó szőlőt a Szent László templomban. István atya gyermekkori emlékei is felelevenedtek a mise folyamán, és kedves szavakkal illette a szőlőtermesztést és azokat, akik ezt az áldozatos munkát végzik. Kis templomunk ezen alkalomból megtelt olyan emberekkel, akik szívükön viselik a falu jövőjét és régmúlt hagyományait is. A templomi szertartás után lovas kocsis felvonulást tartottak, és muzsikaszó kíséretében vonultak végig a faluban, fogadván a helyiek kedves üdvözlését.

Reméljük jövőre még több érdeklődőt köszönhetünk köreinkben, és tovább folytatódhat a régi hagyományok életben tartása.

Lantos Teodóra – Bokros

Családi nap a plébánián

Szeptember 24-én Szüreti családi napon voltunk a piroskavárosi Szent József plébánián.

Már harmadik alkalommal vehettünk részt ezen a vidám programon. Zoltán atya barátságos szavai és közös ima nyitották meg a rendezvényt.

A templomkertben íjászkodtunk a Csongrádi Íjász Sportegyesület felügyeletével. Volt barkácsolás is: lehetett színezni és egérkét készíteni papírból.

Aki megéhezett, ehetett zsíros kenyeret, túróval töltött paprikát és finomabbnál finomabb szőlőfélét kóstolhatott. Akinek ez nem volt elég a finomságokból, kürtőskalácsot is süthetett magának Klárka néni segítségével.

János bácsi és Pista bácsi irányításával megtudhattuk, hogyan működik a daráló és a szőlőprés. Ezeket ki is próbáltuk, majd együtt kóstolgattuk a saját készítésű mustot.

Úgy eltelt a nap, hogy észre sem vettük! Reméljük jövőre is részt vehetünk a Szüreti családi napon!

*Horváth Anna és Nyári Gergely hittanos gyerekek
Fényképek a Plébánia honlapján megtekinthetők.*

Adventi kézműves délután

November 26-án, szombaton két órától adventi kézműves délutánra jöttünk össze a csongrádi Szent József plébánia könyvtár termében. A megjelent gyermekek és szüleik egyaránt készíthettek adventi-karácsonyi képeslapokat, ajándékkísérő kártyákat, gyufásdobozból adventi naptárakat, asztali- és ablakdíszeket. A konyhában is zajlott az élet, vagy úgy is mondhatnánk, hogy izzott a levegő a sütő hője miatt, mert ott az érdeklődők saját maguk is készíthettek ünnepi mézeskalácsot. Köszönet Zoltán atyának és Edit néninek a szervezésért, és minden kedves embernek, akik alapanyagokkal és munkájukkal hozzájárult a délutáni program sikeres létrejöttéhez. *Fényképek a honlapon.* Pap Imre

Rejtvénysarok

Kedves Gyerekek! Szókereső játékunk megfejtését március 15-ig adjátok le írásban a sekrestyébe, vagy juttassátok el elektronikus úton, honlapunkon a *Harang-Szó / Rejtvénysarok* menüponton keresztül.

A helyes megfejtők közül kisorsolt három főt jutalomban részesítünk!

A feladatokat nem más, mint a megadott szavakat megkeresni a betűhálóban és a megmaradó betűkből egy értelmes kifejezést összeállítani.

ÁCS
ANGYALOK
BETLEHEM
BÖLCSEK
CSILLAG
ÉZSAIÁS
HERÓDES
IGE
JÁSZOL

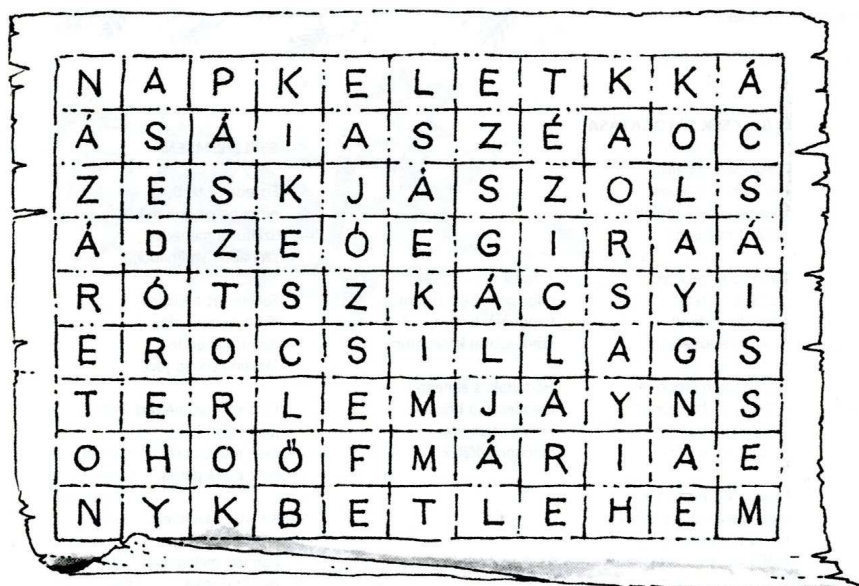
JÓZSEF
MÁRIA
MESSIÁS
MIKEÁS
NAPKELET
NÁZÁRET
NYÁJ
PÁSZTOROK

A szeptemberi számban lévő
mini kvíz megfejtései:

1-C, 2-C, 3-A, 4-B, 5-C

A megfejtés beküldője: László Anna. Gratulálunk!

Készítette: Pap Imre

Anyakönyvi hírek**Halottaink***id. Sebestyén István**Fórizsné – Veres Ibohya**Balla Márton**özv. Nyilas Pálné – Győri Franciska**Lantos Tibor**özv. Jakab Mártonné – Demeter Katalin**Bertus Balázsné – Pozsár Valéria**Palásti-Kovács Attila**Hajdú Ferencné – Palásti Mária Johanna**Kovács Gábor**özv. Varga Istvánné – Fűri Julianna**özv. Náduvvari Imréné – Kacziha Mária**Gyovai Sándor**Vincze Sándorné – Gyergyádes Erzsébet**Nagy András**Almási Pál**Bagi Istvánné – Mencser Erzsébet**Boda István**Galambos Sándorné – Felföldi Erzsébet*

*Adj, Uram, örök nyugalmat nekik és
az örök világosság fényeskedjék nekik,
Nyugodjanak békében. Amen.*

CSFHE tisztújító közgyűlése

A Csongrádi Ferences Hagymányokért Egyesület rendkívüli közgyűlést tartott október 6-án a Kolostor könyvtárában. A megjelent tagok szomorú feladata volt Fekete Imre elnök augusztusban bekövetkezett halála miatt új elnököt választani. A közgyűlés az elnöki teendők ellátásával az eddigi alelnököt, Révész Józsefet bízta meg. Az így megüresedett alelnöki tisztséget Németh Róbert fogja ellátni a tagság szavazata alapján. A titkár továbbra is Szepesiné Pálfi Erika lesz, aki beszámolt az Egyesület ez évi eseményeiről és a pénzügyi helyzetéről.

Kiadványunk támogatója:
ORHIDEA TEMETKEZÉS
Csongrád, Erzsébet u. 32.

Éjjel-nappal hívható telefonszám:
06-63/471-121

Apám emlékére

Parasztnak lenni a sorsnak neheze,
Az életbe nem vált soha becsülete.
Túrta ő a földet mind a két kezével,
Homlokát törölte kerges tenyerével.

Tengette életét, ahogy éppen tudta,
Este, ha lefeküdt, buzgón imádkozta:
Istenem! Adj mindennap kenyeret,
Hogy legalább abból ehessenek eleget!

Meghúzta magát istállóba, vackon,
Feje alatt az egér mocorgott.
Párnája nem volt, szalma volt a vacka,
Izzadt, poros testét a vályúba mosta.

Mire virradat lett, már a munka várta,
Nem kérdezte senki, miből él családjá.
Rongyos ruhácskáját csak a cérna tartja,
Lábbelije, ha volt, azt is maga varrta.

Nem volt neki pénze a csizmadiára.
Néha-néha volt egy visszatérő álma:
Új ruhácskát vett egész családjának,
Gyönyörű fejkendő életé párjának.

Keller Mihályné – Bokros

**Egyházközségi képviselőtestületi
tisztviselői választás**

A november 22-én megtartott egyházközségi képviselőtestületi ülésen a tagok megválasztották világi elnöknek *Dékány Istvánt*, templom gondnoknak *Révész Józsefet*, és jegyzőnek *Seresné Terjék Arankát*. Kérjük, imádkozzanak értük, hogy szolgálatukkal hozzájárulhassanak mindannyiunk üdvösségéhez.

Szeretethimnusz (részlet)

*Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel
és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a
családom iránt nincs bennem szeretet, nem vagyok
egyéb, mint díszlettervező.*

*Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi
süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket
főzök, és az evéshez csodálatosan megterített
asztalt készítek elő, de a családom iránt nincs
bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint
szakácsnő.*

Szentmisék rendje a csongrádi templomokban és azok filiáiban

Szent József-templom:

Kedd, Szerda, Csütörtök, Péntek, Szombat: 17.00 óra,
Vasárnap: 8.30 óra.

Nagyboldogasszony-templom:

Hétfő, Kedd, Csütörtök, Péntek, Szombat: 18.00 óra, Szerda: 7.00 óra,
Vasárnap: 8.00 óra, 10.00 óra és 18.00 óra.

Szent Rókus-templom:

Karácsonytól - Húsvétig nincsenek szentmisék.

Bokros, Szent László-templom:

Vasárnap: 11.30 óra.

Felgyő, Szent István-templom:

Vasárnap: 11.30 óra.

Sekrestyés váltás

Felföldi Miklósné Évike december közepéig látta el a sekrestyési teendőket plébániánkon. Köszönjük az öt éven keresztül végzett odaadó, lelkiismeretes szolgálatát és fáradozását. Adjon az Úr jó egészséget neki és férjének, Miklós bácsinak, aki minden munkájában segítette őt.

Szent Miklós ünnepén

A december 4-i szentmise végén Szent Miklós püspök ajándékozó szeretetére emlékezve a gyerekek ajándéksomagot kaptak templomunkban.

Szerkesztőségünk új tagja

Örömmel jelentjük be, hogy Seresné Terjék Aranka személyében új taggal bővült szerkesztőségünk. Reméljük, hogy vele tovább színesedik és tartalmában gazdagodik lapunk. Jó munkát kívánunk neki!

Közelgő ünnepek

- december 30.: *Szent Család ünnepe,*
- január 1.: *Újév. Szűz Mária, Isten Anyja,*
- január 8.: *Vízkereszt,*
- február 2.: *Gyertyaszentelő Boldogasszony,*
- február 22.: *Hamvazószerda,*
- február 26.: *Nagyböjt 1. vasárnapja,*
- március 4.: *Nagyböjt 2. vasárnapja,*
- március 11.: *Nagyböjt 3. vasárnapja,*
- március 15.: *Nemzeti ünnep,*
- március 18.: *Nagyböjt 4. vasárnapja,*
- március 19.: *Szent József, Szűz Mária jegyese,*
- március 25.: *Nagyböjt 5. vasárnapja,*
- március 26.: *Gyümölcsoltó Boldogasszony,*
- április 1.: *Virágvasárnap.*

Fiatalok!

Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián működő 575. számú Szent György Cserkészcsapat. A foglalkozásokat péntekenként 16.00 - 17.00 óra között tartják a plébánia Kolostor épületében.

Kedves Hívek!

Várjuk az érdeklődőket, látogassanak el a Kolostor épület emeletén lévő könyvtárunkba.

Nyitvatartási idő: Vasárnap 9.30 – 10.30 óra

Irodai fogadóórák a Plébániákon

Szent József Plébánia:

Keddtől – Péntekig: 15.00 – 17.00 óra

Nagyboldogasszony Plébánia:

Hétfőtől – Péntekig: 9.00 – 12.00 óra

Karácsonyi adományok

Köszönjük a Híveknek a pénzbeli és tartós élelmiszer adományokat, amelyeket a csongrádi Karitás részére eljuttattunk. Köszönet a templom díszítésére felajánlott nagy fenyőfáért Pap Imrénének, a fa kivágásáért Kapás Lászlónak, és a két kis fenyőfáért Losonczi Zoltánnak.

Szerkesztői üzenet

Terveink szerint lapunk következő száma Húsvétkor jelenik meg. Március 15-ig várjuk olvasóink ötleteit, közreműködését, írásait lapunk összeállításához.

Köszönet

Hálásan köszönjük Pozsár Jánosnak és családjának, hogy rendezvényeinket rendszeresen támogatták!

*Minden kedves olvasónknak
áldott, kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és
békés, boldog újesztendőt kívánunk!*

HARANG-SZÓ 42. szám

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja.

Megjelenik évente négy alkalommal, 300 példányban.

Felelős kiadó: Laczkó István plébános

Szerkesztők: Fekete Imre, Seresné Terjék Aranka,
Túriné Nádudvari Mária

Tördelés-formázás: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroksa János tér 4.

Tel./Fax.: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád